

Vad är vi kring med hästen?

Nej men vet att hästen är igång när det är en massa kulturbråk som drar igång.

Det är kul.

Nej men jag försöker komma på, jag har inte sett något.

Ja men dels är det ju det här Norrköpingsbråket.

Ja, just det.

De vill stripa budgeten till kulturen.

Men sen har det ju också bråket om drömmarnas monument i Göteborg.

Vad är det?

Det är ett drama som har pågått i flera månader nu om ett konstverk som är uppställd på Göteplatsen i Göteborg.

Jag har inte, jag har mixat det. Vad är konserversen?

Ja men först, i början av sommar så sattes ju själva verket upp.

Jag vet inte vad man kan säga om det.

Det är ju en massa bråte som ihopsnicker att det har olika konstnärer och man bjöd in andra konstnärer att bygga vidare på det.

Alltså det är experimentellt minst sagt. Det ser ut som skrotnissens bakgår typ.

Ändå som alltid med konst så hade ju konstnärerna väldigt poetiska ord att säga om de här plankorna.

Du kan väl se en bild först på hur det ser ut så vad du tycker.

Ja gärna, gärna.

Jag milade precis.

Det var inte det.

Drömmarnas monument.

Oj det ser ut som en kåkstad.

Jag har ju varit till en sån här favela.

Det ser ut som en favela utanför Rio.

Ja det skulle ju kunna vara gjort av barn nästan.

Ja men lite äldre barn, typ 14-15 åringar kanske.

Du måste ju kunna snicka lite och det är väl någon typ av fågelhåll där, någon stor.

Ja men såhär sa de då de här konstnärerna om projektet.

I juni.

Drömmarnas monument.

Utställningen intar Jötaplatsen med Drömmarnas monument som är ett allkonsverk.

En social skulptur och en tre månaders manifestation för det fria kulturlivet i Göteborg.

Verket blir en scen som ger uttryck för den konstnär sina och gemensamma kraft som präglar stadens skäl.

Det är tillfälligt och kollektivt bygga som under utställningsperioden förvandlas till en mötesplats för skapande och för samtal om dagens kulturpolitik, stadens gentrifiering och konstens villkor i staden.

Det är så kul när man hör det där och samtidigt tittar på bilden med det här hoppsnickrade bråttet.

Det var kanske som att de har varit packade.

Ja.

Det är som en fyllefest som var sparatur.

Alltså en fyllefest bland människor som gick under botten i kreativa.

Eller som vill vara det.

Men väldigt packade.

Och som är på gott till mör.

Ja, gått till mör är nog ledordet för du ska få höra då.

När de faktiskt reporterar till SR-kulturen till P1 som går fram och intervjuar någon av konstnärerna.

Och han är inte lika då formell kan man säga.

Sebastian Rurolf Jensen är en av konstnärerna bakom verket.

Nu har jag byggt ett ute där med utsikter på sejdan och avenyn där jag kan sitta och göra nummer två på morgonen och det är ju en dröm.

Ja, den högsta och kanske mest framträdande delen av det konstbygget.

Det är ju en dröm.

Jag gör nummer två och går till avenyn.

Ja men det här är ju en fyldig grej.

Det är ju en fyldig beslut.

Halv två så går de ner till götaplatsen.

Och ölar?

Ja, nej, vi har haft två på natten, alltså på efterfesten.

Ja men jag tror att de börjar vid redan halv två på dagen.

Ja ha.

De orkar inte vänta så länge tror jag.

Ja, den högsta och kanske mest framträdande delen av det konstbygget som turnar upp sig utanför konsthallen på götaplatsen är alltså ett fullt fungerande ute-dass.

Som Sebastian och hans kollegor använder som personal toa.

Vänta här nu.

Ett fullt fungerande ute-dass.

Alltså vad är det som krävs?

Det var ju det som du kallade fågelhalk.

Om du kollar på bilden nu.

Ja det är det, okej.

Okej, det är ett dass.

Jo men vad krävs, det är liksom en, det är väl ett hål.

Men det är roliga med det här och det är väl därför man måste ändå lyfta på hatten.

Åter med konstnärerna.

Det är att de får så mycket löst folk och komma ut ur skuggorna.

Alltså först kommer konstkritikerna såklart.

Som tycker att det är jättespännande.

Det har vi framvärde.

Är det något som jag föraktar nästan de mest av alla?

Kulturredaktionens konstkritiker Cecilia Blomberg berättar om varför verket provocerar så mycket.

Det bryter ju mot allt som är götaplatsen av nyklassis, men tänkte något väldigt brötigt med breddbitar och stora plakat med drömmarnas monument.

Var finns konst, om finns det platser?

Och så par gamla husvagnar ditsläpade.
Och en annan grupp som också är rätt nerverande.
Som ju hugger direkt såklart.
Det är ju SD och Moderat Politiker.
Som tycker att skattepengar här släpas bort.
Det kan du tänka dig.
Mm verkligen.
I den här omfattningen bygger upp något som ser ut som en
soptipp mer eller mindre.
Mitt här i Göteborg är en ansvarladsrum.
Det är inte okej.
Tunt att det här är många som tycker att det är fint.
Det finns säkert någon vänsterpartist i Majna som tycker att det här är det bästa som har hänt i
Göteborg.
Men alltså landets museer förstod ganska snabbt att
det här kommer ändå
det här kommer att gå till historien
som ett väldigt omdiskuterat verk.
Eftersom det har varit så mycket snack om det.
Så för några veckor sedan så kom det ett erbjudande om
att verket skulle köpas.
Göteborgs konstmuseum köper en del av det omstrida konstverket drömmarnas monument.
Verket har hittills visats på Götaplatsen och orsakat en politisk debatt i staden.
Göteborgs konstmuseum betalar nu 60 000 kronor.
Kulturnytt i P1.
Så långt.
Allt väl.
Ja, men så långt. Allting väntat.
Exakt. Men nu händer det oväntade då. Eller jag vet inte det kanske är väntat också.
För någon vecka sedan så händer det då att
The Shit Hitt the Fan.
Bokstavligen.
Vadå? Biaset från Dasset.
Hur fan visste du det?
Om du ser bokstavligt så tänker jag att det är väl bara
ett alternativ. Vad händer då?
Var går gränsen för konst?
Ja, frågan väcktes när konstnären Sebastian Rudolf Jensen målade över delar av konstverket
drömmarnas monument på Götaplatsen i Göteborg med bajs.
Göteborgs konstmuseum drar sig ur dilen.
Eftersom det har hänt en grev i helgen.
Så tyvärr, vi beklagar verkligen det som har hänt.
Men vi har bestämt oss för att avbryta förvärvet.
Anledningen att de inte längre vill köpa konstverket, vi ser det här.

En av konstnären har själv lagt ut på sina sociala medier när han blandar ihop färg med avföring från Ute Dasset som varit en del av konstverket.

Och sedan målar över delar av det.

Vi tycker att konstverket har förändrat karaktär så pass mycket efter den här incidenten.

Både när det gäller utförande och när det gäller innehållet.

Det går inte riktigt att utläsa texten längre och det har fått en annan innebörd.

Det här konstverket har verkligen skrivit in sig i stadens konsthistoria.

Det här är inte elet av Göteborgs konsthistoria.

Det är det vi beklagar att vi inte kan ha det som en del av samlingen.

Det var målet över det.

Han har samlat ihop avföringen från konstnärerna.

Dasset.

Och blandar det med röd färg.

Blandar det med vit färg.

Vit färg?

Ja, vit färg tror jag det är.

Det är en stor hink som blir en mocka brun.

Alla de här budskapen målas över.

Alla budskapen är borta. Det är bara bajs över dem.

Det är så jävla dumt också för det är nu att det blir ett intressant konstverk.

Och det är nu att de hoppar av.

Jag vet.

Och den som finns kvar är en skyltare som står inställt.

Jag tycker att de är riktiga karaktärer med konstnärerna.

Ja, verkligen.

För det här är någonting på riktigt fan vad kul.

Men nu börjar de bråka sin semellan konstnärerna för det är inte alla som uppskattar bajs-tricket.

De är ju flera konstnärer.

Synd tycker Stefan Karlsson som tillsammans med Rudolf Jensen ligger bakom konstprojektet på Götaplatsen.

Vi behövde de pengarna till budgeten.

Alltså vi går back och fick in 60 000 nu så hade vi klarat budgeten.

Vi hade gått plus minus noll.

Så att det är oförståligt för väldigt många personer som jobbar i projektet.

Varför han gjorde så här?

Men han som målade bajs-tricket, han tycker det är jättebra att det inte blev något köp.

Sebastian Rudolf Jensen däremot ser positivt på att konsthallen drar tillbaka köpet.

Jag tycker det är skönt för vi vill inte ha några pengar.

Det här projektet handlade aldrig om att det går plus.

Och i något läge så blev det någon form i slutet på projektet här om att vi skulle sälja verk i det här verket när det blivit uppmärksammat och så där.

Det kändes väldigt som att vi exploaterade oss själva nästan.

Men även han visade sig då är förvirrad för han går ändå och säljer verket ändå till en granne.

Bajs verket från drömmarnas monument på Götaplatsen i Göteborg har solts till en privat person.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 592. I väntan på Gary

Där lever vi vidare hos en granne.

Den två meter höga delen av skulpturen från drömmarnas monument var tänkt att säljas till Göteborgs konstmuseum.

Men man ångrade sig efter att konstnären Sebastian Rudolf Jensen målade verket med bajs. Den tänkta prislappen låg då på 60 000 kronor.

Konstmusemet backade ur efter bajs kuppen men då dök en ny köpare upp.

Frågade nu om de kunde få köpare för en symbolisk summa.

Får man fråga den symboliska summan vad det blev för pris på den slut?
2 000 kronor.

Vi är sponsor av Hello Fresh.

Är det någon gång man ska testa det här med Hello Fresh så är det kanske nu.

Eftersom vi har en kod som ger upp till 1 357 kronor i rabatt på dina fem första kassar.

Är det inte dags att ändå tänka lite på ekonomin?

Det var en sommar där vi tänkte göra vad fan?

Vi måste ju semestra.

Räntan går upp och det är mindre i promboken och etc.

Vad fan? Vanor måste ju få en sommar.

Nu står vi inför hösten och jag tror att det är många som tänker att vi måste teppa igen hålen lite.

Ja förstå vad du menar.

Med Hello Fresh kan man förplanera middagen lite.

Ja istället för att gå runt i affär.

Det här är bevisat.

Du gör ju av med mer pengar när du stråsar runt i en affär.

Du kanske har ett barn som skriker.

Jag vill ha giflar.

Jag vill ha kindregg och så fylls vagn på.

Istället för att utsätta dig och barnet för allt detta.

Så sitter du hemma i Lunero.

Du går in på HelloFresh.se.

Du blir inspirerad av de recepten som finns.

När du beställer hem det så får du exakt den mängden ingredienser till råvarorna som behövs för att göra det här receptet.

Hur många ni är i familjen och så där.

Där genom sparar du inte bara tid.

Du sparar också pengar.

Ja för att du köper inte massa grejer som du inte behöver ha.

Precis.

Det här innebär att du inte bara får en gladare plån och också godare middagar till dig och din familj.

Nu möter vi hösten med HelloFresh

och ni som är nya användare.

Ni går in på HelloFresh.se och använder koden podcastAS23 i ett och samma ord.

PodcastAS23.

Just det.

Det kan jag också säga att om du har varit kund tidigare men du har slutat med att vara kund för över ett år sedan eller längre, då kan du också använda den här koden.

Så det är inte bara för nya kunder.

Ja gå in på HelloFresh.se och läst mer.

Tack.

HelloFresh.

Hej hej.

Vi är sponsor av Petgood som är ett svensk företag och det här är spännande.

Eller vad säger du Shullis?

Ja det här tycker jag är intressant.

Jag ska börja med att presentera två stycken problem men det är för att de är två problemen i själva anledningen till att Petgood existerar.

Den första det handlar om hållbarhet och det här tycker jag var helt...

Det var alltså mindboggling.

Hundar och katter i beräknas idag står för 25% av all köttkonsumtion.

Det är det första.

Det är ju ett bekymmer.

25% är som stor katter hundar för.

Det andra då.

Och det andra handlar om katter hundars hälsa.

Vad är det vi egentligen...

Vi ger våra hundra katter.

Vad ger du i Bianca 5?

Jag vet ja vad det är i hjärna.

Vad är det för guis med heller upp i skolan?

Det är enormt viktigt att veta vad vi köper till oss.

Då är det innehållsförteckningar

och det är ursprungsländer

och det är liksom allt sånt där.

Men när det gäller hundar

då är det liksom...

Det är Anything Ghost.

Man har ingen aning om vad de här grejerna kommer ifrån.

För deras fokus är ju just att fylla maten då med bra proteiner som bygger på insekter.

Det är det som är grejen.

Insektsbaserat foder.

Insekter är den enda animaliska proteinkällan som de använder.
Och tack vare då att tusentals hundar och katter äter petgud så sparar man då över tusentals koldioxid varje år.
Och om fler skulle göra det då skulle man verkligen kunna göra markant skillnad.
Och när det då gäller hundar så katter hälsa.
Så visade då forskningen att den här insektsproteinet är en kvalitet som är i linje mer eller till och med bättre än vanliga animaliska proteiner.
Dessutom helt fritt från antibiotika.
Ja precis, jag tycker...
Uppmanar alla gå in och testat.
Man kvar nu dessutom 20% rabatt på första köpet och man använder en kod.
Alex Sige.
Alex Sige är ett ord.
Och då går man in på petgud.com
P-E-T-G-O-O-D.com
Tack petgud, hej hej.
Jag vet inte om jag har gått till en läkare för jag hade fått bränsår på axlarna.
Det var jävligt bränt.
Huden hade lossnat på sina ställen.
Det var inte bra helt enkelt.
Och då fick jag först träffa en sjuksköterska som undersökte soren innan jag skulle träffa läkaren.
Och hon var ganska tagen.
Hon var lite blown away, får man säga.
Och hur gick det till?
Nej men det var ju det som var händelsfråga.
Alltså vad har hänt, sa hon.
Och då stod jag liksom valet och kvalet när jag skulle svara henne.
För det fanns ett kort svar och ett långt svar kan man säga.
Korta svaret är då...
Det var min fru som brände mig.
Men det långa svaret...

Jag ska ge det som måste gå tillbaka lite i tiden.
Om du inte har något emot det.

Nej gärna.

15 år.

Året till 2008 då.

Så här är det ju,
att jag och Amanda firar ett lite jubileum
i veckan faktiskt.

Det är då,
om det nu är på torsdag eller fredag,
exakt 15 år sedan
vi hade vår första date.

Det var för en restaurang i Nacka.

Och samma kväll

kystes vi för första gången

på restaurang Undici

Solofa Sturgatan, men så den.

Thomas Prolin skandrar restaurang.

Just det.

Där Martin Dallin satt och häckade i barnen.

Ja, där var han ofta.

Och Alban också såklart.

Och Runar.

Och Björn.

Och Björnborg.

Där kystes vi.

Och dagen efter så flyttade vi ihop.

Och sen dess har vi då levt tillsammans.

Var det liksom tungspetsar då?

Eftersom du var första gången lite försiktigt?

Eller var det...

Var det djupt och...

Nej, det var djupt och girigt.

Ja.

Det var liksom tunga i gom så att säga.

Ja, ja.

Som initial i alla fall.

Ja, och sen så träffade vi ju dig och Malin.

Kort till efteråt.

Har du de innan av det?

Du menar lostkvällen?

Ja, fan.

Vad dumme.

Det var ju lostkvällen.

Sorry.

Ja, den har vi verkligen pratat om.

I poddenen.

För att prata mer om.

Men...

15 år.

Det har varit ett jävla äventyr.

Och vi har fått hänga med.

Ja.

Vi svenskar.

Verkligen.

Amanda är din namn som är nämnt flest gånger.

I den här podden.

Tätt följt av Adolf Hitler, va?

Ja, så var det nog.

Jag trodde.

Jag trodde Hitler var tvåa.

Just det.

Ulfendell trea, tror jag.

Ja, exakt.

Ett äventyr.

Men ett fint äventyr men jag...

Eller hur?

Det måste jag förstå.

Fyllt av underbara stunder.

Och vissa skitstunder.

Ja, och det är de skitstunderna som jag ska fokusera på.

Är de lite mer negativast under det här med henne?

Mm.

Och när började de?

Jag tror att de började ganska fort.

Alltså...

Det var inte så att vi hade någon treårig smek, liksom månad.

Smekperiod.

Där allting var frid och fröjd.

Men redan de första månaderna...

Så kände jag att det fanns saker som var mörka och oförutsäkrbara.

Och...

Ja, men det är obehagliga med henne.

Har du läst förälskelse av Alberoni?

Nej.

Ja, men han är såhär, 80-talsproffet.

Som skrev filosofiska böcker om olika teman.

En hette avund, den hette förälskelse.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 592. I väntan på Gary

Jag kommer ihåg en mening därifrån.

Att han skrev att...

Det skruvade, eller det mot sig så fulla med förälskelse.

Man upplever att den här personen är magisk på alla sätt och vis.

Alltså saker som vanligtvis betraktas som obehagliga.

En sårskorpa kan ni uppleva som vacker och poetisk.

När man är förälskad i har en sårskorpa.

Men han skrev då att det mot sig så fulla är att...

Fast vi känner så...

Så har vi ändå en hemlig dröm om att förändra den vi förälskade i.

Om det bara var lite så också.

Och lite mer så.

Ja, precis.

Och det kanske du kände där i början?

Redan i början.

Det jag kände på en gång var åtminstone att jag fattade att hon inte är perfekt.

På samma sätt som jag inte är perfekt, eller någon.

Alltså det fanns massa saker där.

Men som jag också älskade förstås.

Men den första känslan var att någonting inte stod rätt till.

Den inträffade nog sommaren 2009.

Alltså vår första sommarsammans på Gotland.

Då hade vi precis köpt vår lada.

Sommaren då ni gifte?

Nej, vi gifte 2010.

Så det här är sommaren innan det.

Alltså sommaren då Charlie föddes.

Vi satt i alla fall på uteplatsen där varje kväll.

Och såg solen gå ner över dalen och vi drack vin.

Det var en underbar sommar.

Och när vi gick och las en av de där kvällarna så upptäckte vi en padda som satt och tittade på oss.

På uteplatsen.

Jag tror att du har hört det här.

Eller hur?

Ja.

Kommer du ihåg paddan?

Vi pratade mycket om den då i alla fall.

Nej, jag kommer inte ihåg.

Nej men den satt där i alla fall.

Och såg jag ett äckligt ut.

Och kvällen där på när vi skulle gå och lägga oss så såg vi en till padda.

Då sa jag, titta där är en till padda.

Och då sa man, nej det är inte en till.

Det är samma padda som i går.

Och då sa jag, hur ute det?
Jag vet det, hon har kommit tillbaka.
Och några dagar senare så såg vi en tredje padda.
Det var en paddsommars.
Kolla, det är en padda till, sa jag.
Och då sa man, hon är tillbaka.
Och när jag gick in och tog disken så smög hon sig bort mot den här paddan.
Och hon såg inte att jag såg henne.
Hon såg inte att jag smög efter henne.
För att se vad hon gjorde med paddan.
Men jag såg ju och hörde allt.
Jag såg då att hon satt sig på huvudet och vid paddan.
Det är ett kul ord faktiskt, padda.
Ja, ja.
Och då viskade hon då till paddan.
Jag saknar dig.
När vi skulle läggas då samma kväll så frågade jag,
varför pratade du med paddan?
Och då sa hon, det gjorde jag inte.
Jag sa, jo, jag står precis bakom dig.
Jag hörde.
Vi sa att du saknade paddan.
Och då sa hon, sluta säga att det var en padda.
Och då förklarade hon då för mig i natten att det var inte en padda.
Eller paddan var bara kostymen.
Det var då gullig.
Det var som att du skälla vandrat in i paddan.
Det är som i filmsen när man inser att allting är inte vad det verkar.
Ja, alltså i filmen så blir det väldigt oroväckande.
Ja, kan du säga nån exempel på en typig sådan scen?
Har du hört om den här rektorn som snodde saker från sin skola för 200 000 spann?
Nej.
På saker som skevar.
Nu har det kommit fram en annan grej som hon har gjort.
Hon har gjort en annan grej förutom att hon har snottat med 200 000.
Så man kan säga en signal på att något, du på det du pratar om,
att något kanske inte står helt rätt till.
Vad var det då?
En rektor på en skola i Borås kommun stängs av från jobbet
efter att en rad olika prylar som köpt in för skolans pengar saknas.
Borås tidning kunde förra veckan berätta
oror, köksmaskin och musikinstrument med mera
saknades på skolan under en inventering.
Allt till ett stort belopp.

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 592. I väntan på Gary

Redan här skevar ju beteendet kan man säga.

Jo, men enslängd så är det ju, alltså det är ändå så här, det är någon som...

Ja, men ni är vanlighetelig kriminalitet ja.

Ja, exakt.

Ja, men nu kommer nästa grej.

Det här tycker inte jag är.

Det här tycker jag inte jag är som...

Nej.

...motsvars inte av det här.

Nej, jag vet.

Men enslängd.

Nu kommer nästa.

Dessutom skrev tidningen att rektorn var sjukskriven,
men samtidigt jobbade i kassan på systembolaget.

Och Karlsson är chef för skolförvaltningen.

Man blir ju förvånad.

Men vi ska också säga att vi har ju inte fått alla förklaringar än
och de bitarna...

Ja, det kan finnas förmyndande omständigheter.

Så kan det vara.

Men vänta, vi fattar in ting.

Han har alltså...

Han dubbeljobbar.

Han sjukskrivs i beskolan.

Det är din kvinna tror jag.

Okej, hon.

Ja.

Hon skärmas med saker från skolan.

Sjukskriver sig.

Och tar ett jobb som kassörit på systemet.

Ja.

Men det måste ju vara väldigt...

Alltså, det är en väldigt korkad grej.

Det finns många föräldrar till elever som går och handlar öl och vin.

Ja, precis.

Men det är också intressant att han säger...

Vi får se det kanske finns förmyndande omständigheter.

Mm.

Vad skulle det vara?

För att, liksom...

Jobba på systemet när man borde vara på jobbet.

Om man är spridsprångande, då?

Nej, men det var ingen förmyndande om.

Jo, det kanske man kanske kan säga till er.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 592. I väntan på Gary

Kan det vara kopplat till trauma?

Barndomstrauma eller...

Morsan jobbade på systemet.

Han sökte sig tillbaka till brottsplatsen, så att säga.

Ja.

Ja, men det är ett avvikande beteende.

Exakt.

Precis som det var då med Amanda, jag kände att det här är...

Det är något speciellt, det är något som inte riktigt stämmer.

Och...

Ja, hon pratade med Gunn i många kvällar sedan, den sommaren.

Tyckte hon att hon fick någon respons, att hon liksom såg att Gunn i lyssnade.

Ja, absolut.

Gunn i lyssnade nog.

Och paddaren kommer vi tillbaka, eller Gunn i kommer vi tillbaka, vilket ju var tecken på att...

Att det fanns saker kvar, att prata om.

Mm.

Ja, men det var väl första tecknet.

Sen har han gjort så många saker genom åren som satt spår.

Och ofta handlar det om, liksom...

saker som ska förlänga hennes liv, eller som ska...

Ja, att hon hittar ofta magiska vägar till att må bättre.

Och det är fysiskt och mentalt.

En av de här sommarna i början så utfann hon ju Björksav, missar du det?

Nej.

Som hon drackar en trämugg.

Och då går det att dricka Björksav, inte den tjock som kåda.

Nej, det beror lite på när man utvinner den, tror jag.

Okej.

Man hugger liksom nånting som spik i Björken.

Och så utvinner man saven.

Ja, det har de på mig jättemycket.

Och skulle få långt liv.

Jag minns när hon...

Jag har fått veta att man skulle äta kaffesump för att rensa tarmarna.

Mm.

Och hon började skölja ner kaffesump med Björksav.

Jag minns också när hon upptäckte att vi hade något som heter älgigräs.

Jag vet knappt vad det är.

Det är en speciell sorts växt, i alla fall, som finns på Tomten på Gotland.

Mm.

Och hon kokade saft på det, för det skulle förlänga livet och så.

Och det var faktiskt för jävligt.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 592. I väntan på Gary

Alltså, det smakade så in i helvete äckligt.

Och hon drackte det till eftermiddagsfikat varje dag, en sommar.

Mm.

Jag minns när hon köpte den här mannukka, eller mannukkahånungen.

Jag vet inte om du vet vad det är.

Det är nåt särskilt så av hånung.

Nej.

En liten burk kostade 1.395 kronor.

Och skulle du då få den att må magiskt bra?

Mm.

Jag minns också när hon upptäckte vagusnerven.

Vad har vi på vagusnerven?

Nej, jag vet inte.

Nej, men det är kroppens längsta nerv, helt enkelt.

Det går genom hela kroppen egentligen.

Mm.

Och är då nyckeln till evigt liv.

Och hon började åka hem till en tant till bromma som genomförde låga energilaser på vagusnerven.

Mm.

Ja, och allt det här.

Alltså, det här är bara några få exempel på saker som hon har gjort och gör.

Men det hände någonting.

En förändring kan man väl säga i hennes beteende som påverkade mig.

Det här är alltså 2017, 2018.

Mm.

Hon inte riktade sin galenskap bara mot sig själv, utan hon tvingade liksom in mig i sin förvirring, in i sin, inom en citat, sinnessjukdom kan man säga.

Alltså, hon gjorde med till en del av alltihopa.

Mm.

Seller i josen.

Det här är 2018, 2019, 2020, 2021, i alla fall.

Varje morgon skulle hon ju dricka den här, plötsligt vidare dricken.

Alltså, helt enkelt råpressad celleri.

Det ljudet är ju också ganska generverande.

Klockan 06.40 på morgonen.

Ja, verkligen.

När den där bländen går igång.

Jag vet.

Men skillnaden var nu att nu hällde hon upp två glas då.

Och på ett sätt så var det ju där,

det är alltså fint ju på...

Alltså, eller hur?
Hon ville ha evigt liv,
men hon ville ha det med mig.
Det är ju rörande.
Hon ville inte vara ensam i evigheten,
hon ville ha med mig med sin sida.
Och därför så...
Jag förstår.
Hållde hon upp två glas.
Och jag har ju då rosacea,
det är ju en sån här hud,
sjukdom som är obotlig tror jag,
och som ger ibland rådnad på kinderna under ögonen.
Har inte alla det?
I varierande grad?
Ja, kanske.
Men jag tror att minner väl lite mer framträdande än den andra.
Pappa hade den också.
Amanda menar då att det där är en infektion,
någon infektion i kroppen,
som på sikt kan döda mig.
Men du kommer ju komma tillbaka sen,
som igelkott eller padda.
Ja, just det.
Så det är inte...
Nej, jag vet.
Så det är inte...
Exakt.
Så varje morgon då under augusti,
under juli augusti så har hon
kommit fram till mig på morgonen
när jag läser min deen.
Och så duttar hon en salva under mina ögon
och på mina kinder.
Alltså, hon gör det här varje morgon.
Och det är lite som när man var barn,
om du minns när man hade en kalufs
som stod upp och så
spottade mamma på fingrarna
och masserade in saliven
så att kalufsen las sig mot skallen.
Jag vet inte om din mamma gjorde så.
Nej, det låter fränstötta då.
Du menar att hon aldrig har gjort så?

Aldrig.

Hon är väl lite renlig av sig?

Har hon inte spottat på sina fingrar

och tagit bort den och så?

Nej, nej.

Inte bara det, jag tror att hon skulle liksom bli illa berörd av konceptet.

Mm.

Som jag blev.

Och som väl alla barn blev

när mörderna höll på så.

Men så var det också med Amanda.

Jag har inte bett henne om hjälp.

Jag har inte bett om någon kräm.

Och ändå kommer hon varje morgon och duttar på.

Och en morgon så,

och det här var ju bara någon vecka sedan, så såg jag att hon hade lämnat kvar krämen på bordet efter att hon hade åkt med barnen till skolan.

Och då plockade jag upp den.

Och Västeril hette den.

Nu ska jag läsa vad det står på,

och Västeril när jag läser på Google.

Och Västeril används för lokal behandling av besvär, så som torrhet eller irritation,

som orsakas av östra och genbrist i slidan hos kvinnor

efter sista regelbunden menstruationsperioden,

införes i slidan.

Jag ser en vaginalkräm

som hon har duttat på.

Mm.

Och jag har ju väl inte mot det generellt, men jag önskar bara att hon kunde berätta vad jag tar i mitt ansikte.

Mm.

Eller är jag galen?

Ja, men den skulle ju kunna funka ändå, tänker jag.

Ja, ja, verkligen.

Men det är bra att veta.
Nej, men håll med om att
det är i alla fall,
det är en rimlig sak att begära.
Ja, det kan jag tycka.
Och det senaste projektet
som ska ge oss mig och andra
evigt liv,
det har med vattnet att göra.
Att ricka kranvattnet
är då tydligen livsfarligt.
Men vad hände med Seller i josen?
Ja, men den...
För så är det ju också
med det som man och andra kommer på.
Alla saker försvinner också.
Det är inte så att de samlar på sig, utan
allting byts ut mot något annat.
Det är liksom en...
Det är inte så att det blir
mer och mer saker, utan
någonting kommer, någonting försvinner,
något annat tillkommer.
Mm, det är det nya rön.
Mm.
Men det här med vattnet var så spännande
att jag faktiskt, i smyg,
sprädde innan man den,
när hon förklarade för mig,
varför jag aldrig med för att dricka kranvatten.
Och jag har skickat till dig den här filen.
Mm.
Jag ser med mig, jag hittar den här bara.
Där.
Kan du lyssna på mail, eller?
Ja.
Du själv kanske nyfick in på
varför vi hade med för att dricka kranvatten.
Jo, det låter väldigt spännande.
Ja.
Och mäcktigt.
Det låter dyrt också.
Jo, men det kan vara värt det, eller hur?
Jo, men vattnet från Berg

åker över Värskrammen.
Tar med sig alla mineraler,
allting som vi behöver,
ner till kärn.
Och där till kärnvatten.
Vet du vad som händer när vi drick vatten?
Nej.
Nej?
När vi drick vatten, här.
Det har ju ingen mineraler i sig,
överalltid, ingenting i sig.
Så den åker i min kropp,
tar med sig alla mineraler och skit.
Allting viktigt som jag och min kropp,
tar med ut.
Det är så farligt att dricka ett farligt kranvatten.
Vi måste bara dricka kärnvatten.
Eller, så finns det alltså maskiner
eller fiskgrejer som vi måste ha
som brukar få se eget vatten
med vät eller vad det är.
Och allt det här.
Tydligt så är det därför
vi inte har en energi.
Du och jag är det människa.
Ja, som vi borde ha.
Men älskling, om du börjar växa på den här,
du vet, du kommer...
Varje glas vatten som jag dricker här
är typ farligt.
Varje glas du dricker,
som du tror är bra för dig,
har själva verket en parasiterande
verkan.
Den suger ut
alla mineraler du har i kroppen
och tar med sig det ut
genom kisset.
Berättar du om sina källor?
En sådan ting du måste läsa på,
läsa på var?
Ska vi ringa henne
och fråga
vad man har för källa?

Ja, alltså
kan det vara en person?
Någonting som ni vet är en person.
Kan du inte ringa henne
och bara fråga
vad man har för källa?
Det vore så jävla kul att höra.
Ska jag ringa
på speaker eller du?
Höj volymen till Max också.
Hej, jag är hemsig.
Han har en fråga
eller han har berättat
för honom om vattnet.
Jag tyckte det
var otroligt spännande
och
lite omskakande också
att jag har utsatt mig för det här farliga
i så många år.
Hur skakar tror du att jag är?
Jag var bara lite nyfiken
på källan.
Alltså
var du fick veta det här.
Ska jag skicka till dig på Instagram samtidigt?
Källan.
Gary heter han.
Han är helt jävla otrolig.
Men jag ska ta fram honom.
Får man veta något om Gary?
Nej.
Vad har Gary för bakgrunden?
Men det kommer inte skatta så mycket.
Vänta här nu.
Jag ska skicka till dig.
Vad har Gary för bakgrunden?
Alex, kommer du ihåg den här
övningen jag skulle göra med dig
häromdagen?
Du vet.
När du och Frans skattade så mycket
så blev jag ledsen.
När du tog i käken så gjorde

vi liksom
det från Gary.
Vänta, nu skickar
jag att du skickar samtidigt
på Instagram.
Det är så kul också att det var ett förnamn.
Nu har jag skickat dig.
Så här är det.
Are you drinking dead water?
Det är inte så kul.
Water, when it goes over a rock
it takes all the minerals out of the rock.
So if you put water in your body
and it has no minerals in it
guess where it's getting its minerals from?
You become the supplier
of minerals.
So this is one of the biggest problems
because right now people all around
the world cause their water.
Men Gary, vad är Gary's källor?
Din källa är Gary.
Men vem är Gary's källa?
Man blir alltså en ny fiken.
Du fiker.
Han har varit sjuk i 30 år.
Vad är det där varför?
Han ser faktiskt
väldigt undernärd ut.
Han borde ta ett stort glask
kranvatten känns det så.
Han är nära.
Jag följer på att åka.
Då har du fått dina svar.
Jättespännande.
Då så, kram.
Han ser ut att må jättedåligt.
Han är alltså hålöget.
Har du sett det här?
Han ser ut som att han är döende.
Nej men jag fick ju inte det.
Vad var du som fick det?
Okej.
Kan det vara en sån här bärmanlaktåskry?

Alltså att Gary dricker sig in i döden.
Han destillerar vattnet
så många gånger.
Att det inte finns några elektrolyter kvar.
Det blir inte lite kvar.
Ja, men jag fattar.
Ja.
Vad nu då i alla fall?
Det är absolut senaste.
Bara några dagar gammalt.
Det är råsmarin.
Råsmarin är nyckeln till allt.
Amanda är då övertygad
och vigger sitt liv mot råsmarin.
Hon har det i dryckor och i mat och så där.
Det hjälper nämligen mot allt.
Jag fick en lista av en
i Brahamdan.
Råsmarin.
Råsmarin hjälper mot luft i magen.
Blodcykulation.
Bra för ånna ytcell.
Annöd.
Stimulerar njurarna.
Det är smärtsstidlande.
Har stimulerande verkan på nervsystemet.
Det hjälper matsmältning.
Och det hjälper minnet.
Det här låter som något som Gary behöver äta.
Så häromdagen
kommer Amanda hem till mig med en burk.
En liten flaska.
Som innehöll 100 % eterisk
olja på råsmarin.
Hon höll den här burken
framför mig som att den vore
den herliga gralen.
Så hällde hon då.
Det här var Brahamdan.
Oljan i mitt hår.
Och man ser det in.
Det hjälper för blodcykulation.
Håret blev blött.
Och landsigt.

Så mycket eterisk olja.
Och så sa hon då, gå in i basten nu.
För då verkar det bättre.
Jag satt på mig i basten.
Och svetten kom.
Och Amanda kom in i basten och satt sig bredvid mig.
Och så hällde hon vatten på stenarna.
Och det är inte så svårt att förstå.
Att sitta i ett rum.
Som är upprämd till 107 grader.
Min håret fullt av olja.
Som långsamt stiger mot sin kokpunkt.
Och så vatten på stenarna.
Som gör att fukten fyller rummet.
Så att oljan löser sig från håret.
Du blir svådd.
Ja, det rinner alltså ner vatten.
Och olja på min axlar.
Och det är den enskilt största smärta jag upplevt i mitt liv.
Jag skrek alltså.
I smärta och fasa.
När den här oljan hamnade på min axlar.
Jag skrek för mitt liv alltså.
När den brände upp huden.
Jag skrek.
Och skrek.
Och Amanda skrek tillbaka.
Bra.
Nu verkar det som du ska.
Jag var i New York i helgen.
Ja.
Jag vet. Du var där för att
Vigo ska börja plugga där.
Ja, på New York University.
NYU.
Det känns som en
väldigt amerikansk
koncept.
Att följa med sitt barn.
Och hjälpa barnet komma på plats på ett college.
Ja, men jag tyckte ändå att
när jag hörde om det så blev jag rörd.
Och det blev glad.
Jag tänker att han skulle klara sig utan er.

Så det kändes som att ni kanske åkte
nästan lika mycket för er skull som för hans.
Ja, både och.
Men det kändes ju också som ett steg
i vår amerikaniseringsprocess.
I USA är det ju en kulturell grej, det känns det som.
Eller gör man det i Sverige?
Är en familje
verksamhet att föräldrarna åker
till studentstaden
första terminsäljen.
Och fixar till på studentrummet.
Och går omkring på skolområdet.
Och lär känna skolan tillsammans med barnet.
Jag tror inte du.
Jag har ingen aning.
När jag började plugga så var det inte så att
mina föräldrar
övertraget någonsin beträdde campus
där jag gick.
Amerikanska barn eller unga
människor blir vuxna senare också.
Det kändes väldigt
amerikanskt i helgen.
När vi gick runt där bland alla de andra
hundratals föräldraparen
och deras 18-19-20-åriga
barn.
Men hörs som helst, han skulle få
det här studentrummet på eftermiddagen.
Men han skulle på något såhär
introduktionsmöte först.
Så att jag och min fru skildes åt då.
För att hon skulle köpa vissa grejer
på någon affär. Och jag skulle köpa
vissa andra grejer på någon annan affär.
Vi hade bråttom för att vi skulle tillbaka till en lei på eftermiddagen sen.
Så där gick jag igen då
ensam
på New York-gaterna
i den här fuktiga
värmen.
Du vet Washington Square
parken.

Du vet Fontaine som
påvarlar under träden.
Alla skitare som rullar omkring.
Alla studenter som sitter på
filtar. Ja, härligtid
var i New York på slutet av augusti.
Ja.
Jag tänkte på när jag var i New York första gången
som 13-åring.
Jag såg den bänken där jag och min broscha satt åt
Butterfingers.
Då är det så överdådigt.
Jag älskade det där.
Så underbart överdådigt, du vet.
Med jordnötssmöret.
Och den knastriga kålan. Och chokladen.
Och man kan ju få
såna där stunder när man, när jag stod framför den där
bänken, när man förstår
hur det är att vara pojk.
Det händer ju bland.
Alltså att man inte bara
liksom, det är inte bara en känsla
att man minns något minne utan
man är inne i pojkens kropp.
Och jag fick en haplövelse
lite så jag förstod skillnad
mellan pojken och mig.
Att se världen
utan att koppla den till framtiden hela tiden.
Alltså, han satt ju inte
där och väntade på att något annat skulle
hända. Nåt bättre.
Medan idag så är ju livet
allt i en väntan på
att något annat ska hända.
Det slog mig hårt när jag stod vid den där bänken.
Alltså, jag lever ju fortfarande
i tron. Alltså, det är så naivt
men jag tror ju fortfarande att
någonting kommer hända som förlöser den.
Det är ju så skruvat
hur stor del av min tanketid som
tas upp av det.

Jag, jag, jag inte ens liksom
när jag går runt där i New York så slipper jag det.
Utan när jag går i tänket så här, borde man kanske
inte flytta till New York.
Alltså, det är nästan tvångsmässigt
här automatiska
blandat mellan allt man ser
och framtidsplaner
eller framtidsoro.
Jag väntar ju nu
varje dag på att boken
ska släppas. För då kanske något magiskt
händer.
Eller långfilmen då kanske
något slags, någon slags
mirakel händer. Och jag tror
på det. Fast jag vet ju
om jag tänker efter, innan det kommer
aldrig hända. Om det, om man liksom
i en mening kan sammanfatta
skillnaden mellan mig och pojken
på bänken. Me som vuxen
alltså och honom så gör ju att jag
väntar på någonting.
Det tar ju inte slut.
Jag vet inte, det är väl samma sak
för dig, tänker jag, utan
att veta.
Men alltså de flesta jag känner, vuxen
livet ser ut så att man
snart kommer det där hända.
Alltså lönförhöjning eller
flytt. Något som kommer
förändra ens liv som man äntligen kommer
tot. Ja men jag lyssnar på vad du
säger och blir
lite nedstämd för att jag håller verkligen
med. Även om det är klart att
det också kan vara, väntan kan också vara
längtan. Och längtan är väl ingen fel på.
Ja alltså vad hette han? Rollo
Mays filosofen. Hans
käppest är ju att strävan är
lycka. Alltså att

Sverige gjorde vissa misstag
när på 60-70-talet, när man skulle
servera lycka till
folket.

När den ultimata
tjänsten i kroppen är
sträva, man strävar
mot någonting. Då är man lycklig.

Det är en
del av

dags

dags

dags

dags

dags

dags

dags

dags

dags

dags

dags

till att bli

nytt mål

nya gränser, nya

äppar, nya avdrag

Alltså

jag kan bara säga att det har varit

så. Jag

funderar på när det började.

Jag vet att nervara 20

åkte till New York

själv första gången efter studenten

med en kompis, just för att

jag hade älskat det så mycket när jag var där som 13-åring.

Det var ju bara

väntan de där

Väckorna eller månaderna.

Alltså väntade på att någon skulle se mig

så att man kunde bli kär eller att jag skulle hitta en historia och skriva om.

Eller vänta på att jag kommer att komma tillbaka hit en dag

och inte vara fattig och bo här.

Kan vi prata om väntan?

Ja, gärna.

När började det här sjuka att man väntar på någonting?

Nej, men jag vet inte. När började det.
Nån får man vänta när man också åt i barndomen.
Gjorde man verkligen det då?
Väntade du på att bli stor eller?
Nej, inte så.
Den korta väntan som vi fyller med skärmtid,
den fanns ju inte när vi var barn.
Man står på Perongen till Första Centrum och står Alvik 19 minuter.
Jo, men man hade större förmåga då att fylla den väntan.
Det kunde ju vara så banalt som att man räknade kakerplattorna.
När jag var 20-25 års åldern, det var ju präglat för mig
att vänta på att träffa en flickvän.
Sen väntade man på att få barn och sen kom barnen
och man väntade på att småbarns åren skulle ta slut.
Och sen väntade man på att man skulle få en bättre ekonomi.
Och här sitter man och fortfarande väntar på grejer.
Men förlösningen kommer ju inte riktigt.
Jag ska ut och köpa grejer till Viggo.
Jag står på Target, som är någon slags olens.
Köper en matta, en liten matrasmatta till studentrummet.
En tandborste.
Du vet, mellantonin kan vara bra för att kunna sova.
Och så är det någon liten lampan han ska plugga.
Och känner hur tårarna börjar rinna när jag ser ner i kundvagnen.
Det är så futtigt ju.
Du vet, en tandborste och en skärvsladdelser.
Det är det som man blir rörd av.
Att det är hans liv som ska börja där.
Vi tänker på mig själv när jag gick i skolan.
Där hade man ju börjat vänta.
I högstadiet och gymnasiet, som plugghäst,
var man ju övertygad om att när betygen kommer,
kommer man bli lycklig.
Om man får bra betyg.
Var du plugghäst?
Ja.
Drävs du också av rädsla då?
I pluggandet.
Vad händer om man får dålig betyg?
Då faller man ut över någon slags avgrund.
Så kändes det.
Så var det också när jag pluggade på universitetet.
Ja precis, så var det.
Du märker mig om man har flera barn.

De har ju olika skolmotivationer.

Har du också så?

Ja, totalt. De är som olika varelser allihopa.

Ja, och har man flera barn så förstår man ju att det är jävligt svårt att få någon att bli pluggista.

För att du inte kan få någon att bli rädd.

Man kan inte liksom tvinga in rädslor i barnet.

Men det finns ju någon liknande känsla över poddandet.

Det påminner jag tycker jag.

Jag tycker när man sitter i natten,

så påminner jag det lite om när man ska ha historiaprov.

För vad händer om poddavsnittet imorgon blir uselt?

Alltså skulle du kunna sätta ord på det?

Vad skulle hända?

Alltså vad är det som är så jävla läskigt med det?

Du pratar ju om en slags skräck.

Som jag vet att du också har.

Ja.

Är det som om man är avslöst då?

Ja, det måste du vara.

Jag tänker ibland på tre bröder ur fundellåten.

Slutversen där, du kommer ihåg.

Nej, jag kommer ihåg, jag kommer ihåg låten, men jag kommer ihåg slutversen.

Han sjunger om tre bröder,

där de två yngsta inte är så intresserade av skolan.

Nån är väl vänsterpolitiskt engagerad

och den andra är ju då kanske Lundell själv,

mera konstnärskäl.

Men den äldste är en strävare, en prestationsmännisk som pluggar och pluggar.

Och en natt så passerar hans rum där han sitter och pluggar.

Och de går ner för bryggan.

Men vad som är henne, vad som nu sker

ska du och jag alltid hålla ihop.

Och vi hörde någonting uppe från huset.

Det är let som ett skrik, let som ett ro.

Vår morgon lyser så tyst och kall i natt

och vi väntar på kvärmen från söder.

Det var ingenting särskilt nås denna bil.

Vad trevligt.

Det är let som ett skrik.

Men vad händer då?

Jag vet, det frågade min pappa.

Varför skrek han?

Ja.
Men nu kan man ju fatta det.
Är det ångestskrikare?
Vad då vill inte du skrika ibland?
Det är ångestskrikare.
Precis, skreken för att misslyckas.
Jag gick runt på Aftoblaret och väntade.
Jag gick runt på Bonjers när jag jobbade där och väntade.
Vi väntade till Eli.
Viggo flyttade hem.
Han såg min väntan och sköt ner den.
Han sa ju nån gång när jag förändrade sen vi flyttade till Eli.
Det är min mörkaste stund.
Alltså, han menade att vi pratade om väntan hela tiden.
Att vi väntade på att komma in i branschen här.
Vi pratade om kändisar och filmbranschen.
På ett generande sätt och så.
Hur som helst.
Jag mötte upp Viggo Malin då.
Utanför den här student på staden.
Den här stora, jättebyggnad.
I närheten av Union Square.
Utanför stod då...
Du kan ju se den framför dig.
Hur föräldrarna kramar om och säger farväl.
Och pratar japanska och franska.
Och spanska och engelska.
Men vi gick upp till rummet då.
Och hälsade på hans roommate.
En kines.
Och Malin gav dem.
Hon tog fram en låda med doughnuts som hon hade köpt.
Och Viggo och Kinesen åt då.
Doughnuts.
Och liksom...
Utbytte artighetsfraser.
De ska bo liksom på 12 kvadratmeter.
Tillsammans.
Och prata liksom trevande med varandra.
Och vi tog fram en inramad bild då.
Som vi hade ramat in.
Som överraskning.
Alltså som föreställde Viggo när han var 7 eller 8.
När han sitter vid något fönster och kollar ut.

Och liksom ler mot ljuset.
Men hans väntan har alltid varit ljus ju.
Och jag som tänker på det här kortet.
Hans väntan har inte varit desperat tycker jag.
Som min.
Jag tänker att han, tänker inte att livet kommer att vara över om förväntan slutar i besvikelse.
Och jag känner när jag ställer upp fotot då.
På det här lilla lilla skrivbordet i det här lilla rummet.
Där han som 20 åren nu sitter på sängkanten.
Och ser ut som han pojken på fotot för 12 år sedan.
Och jag känner att ingen människa borde ha barn.
Att det är för sjukt.
Alltså att det är för sjuka känslor att ta in.
Att bära det.
Eller känner inte du också att det är så mycket att ta in deras känslor?
Jo, jag tänker så hela tiden.
Eller inte hela tiden.
Och så tar jag över det totalt.
Det är som att man kan inte, ibland så känner man att man inte är orka att komma så nära.
Jag vet, man håller den liksom på en armläng bort.
Men den kan ju, den kan ju omsluta sådana där stunder.
Alltså det är för sjukt att man står och ställer upp kontorsgrejer.
Och jag hade köpt en penskrin.
Det är för att han blir ju liksom liten igen också.
Och jag också, jag ville att han skulle tycka att jag hade köpt bra grejer till honom.
Att jag berättade stolt över köpen, att jag också är liten på något sätt.
Och sen så ska jag då, vi åker ner för hissen.
Och liksom, då ska jag visa där och krammas för väl.
Och jag och Malin går in i en uber på andra sidan gatan.
Och jag ser honom vända sig om och gå ner för 14th Street.
Den här stimma New York-gatan.
Och vi åker iväg och man ser honom gå in genom den där stora entrea i skolan.
Och jag tänker bara en enda sak.
Att nu ska jag vänta igen då.
Nu börjar en annan väntan på veta om han kommer bra där eller inte.
Jag vill bara äta en Butterfinger i solen igen.
I september är Sebastian och jag smög och slut.
Vi så råg att sitta i sitt dröm och läsa.
Som omdäck som alldeles har slut.
Vi tog oss fram genom mörkret ned i skönen.
Och slå oss ner på brödjant vid två.
Sebastian lade armen runt mina axel och sa
att det finns flera vägar att gå.
Men vad som en henne, vad som nu sker

ska du och jag alltid hålla ihop.
Och vi hörde någonting uppe från huset.
Det är let som ett skrik, let som ett rov.
Vår mål lyser så tyst och kall i nät.
Och vi väntar på värmen från söder.
Det var ingenting särskilt nås denna bilen.
Vad trevligt.
Vi sponsorar Masta.
Och jag vill direkt föra en samtal på Masta CX60.
Den här laddhybriden, du vet.
Ja, vet aldrig vad en laddhybrid är.
Det är alltså en bensinmotor som kombineras med elmotor.
Så att man kan växeldra de här två.
Varför vill du prata om Masta CX60?
Det kanske är bara att jag går igång på
när jag läser saker som maximal dragvikt på 2500 kilo.
Att den kan dra tungt.
Det är en jävla bäst.
Om du ska byta ut pappen mot plått
på invändningen i Valleviken.
Men plåten får du i gubbängen, på gubbängens plått.
Så måste du ta plåten till Valleviken.
Då har du en släppkära.
Kan du inte ha en vanlig bil?
Kan du inte orka så mycket plått?
Det är halvautomatisk dragkruk.
Och Masta har ju Sveriges längsta garanti.
Efter de här tre års, vad heter det?
Nybilsgaranti.
När de går ut så erbjuder Masta ytterligare
sju års för länge komponentgaranti.
Det är värt att nämna.
Ja, men man kan också nämna överhuvudtaget.
Masta plått är det som japansk design.
Japanskt handtverk.
En generation efter generation har lämnat översta fettpinden
och förrädat fram de här bilarna, Masta bilarna.
Den noggränhet som man ligger ner på varje bil.
Den är otrolig.
Ja, det är bara att titta in huvudet i ett Masta bil
och titta på detaljerna på noggränheten.
Eller gå in på Masta.se.
M-A-Z-D-A.se.
Där kan man titta in som virtuellt.

Man kan bygga sin egen Masta
och se exakt hur fin det kan bli.
Så gör det.
Gå in på Masta.se.
Tack, Masta!
Vi sponsrar av Lassi.
Den första förbyggande hundkatförsökningen.
De är inte bara där när det händer
utan innan det händer för dig.
Jag har berättat om det.
Hur går det till?
Det går till så att du hela tiden lär dig i appen Lassi.
Så går du kurser för att tjäna på eng
och då sparar du pengar
och lär dig samtidigt mer om hushurut.
Man kan få upp till 500 spänn rabatt
när du samlar kunskap i Lassis app.
Dessutom är det ju väldigt praktiskt
att det är digitalt alltihop.
Kunstsupporten är tillgänglig 8-21.
Varje dygn.
Jag tror att de har genomsnittlig svarstid på en minut.
Ja, exakt.
Och det är ganska skönt när olyckan är framme.
Ja, och det är också så att den första månaden är gratis
för de som har valp eller en kattunge.
Men det är inte bara det, utan det är också då
att vi har ett erbjudande som väl är...
Vi brukar väl sällan få ge så här mycket rabatt.
30 % rabatt under de första tre månaderna
är på en om man då täcknar försäkring.
Då använder man koden AlexSigge30x3.
AlexSigge30x3 är ett ord.
Och det här är ända för nya kunder.
Just det.
Ja, men för mig då som har haft Lassis i ett år,
så kan jag säga, eftersom jag skaffade mig
Fonsi för ett år sedan.
Så jag har liksom långsamt lärt känna
det som den här försäkringen, den här appen och så där.
Och Fonsi.
Lärt känna hans utmaningar när man tar hund.
Det är inte alla som vet att det är nästan
det här på att säga som man ska få barn.

Det är jättemycket hälsomässiga grejer
som man inte tänker på innan man ska få hund.
Gå in på lassi.co.
Inte kom utan lassi.co.
Just det.
Eller ladda ner appen där appar finns.
Tack Lassi!
Tack!
Det är ju jävligt kul det här med John Donnerboken.
Ja.
Som Philip Taylor har skrivit.
J-O-B.
Ja precis.
Jag har läst den.
Ja du vet.
Är det på då?
Alltså du vet vad John Donners enka
gjorde med hans aska efter att han dog.
Ja vad var det han gjorde.
Jag läste den för så länge sedan
för att jag intervjuade honom för ett år sedan
på Gotland.
Hon kastade någonstans eller hur?
Nej men bakgrunden är ju att
när han dör
så upptäcker hon en mail.
Så öppnar hon hans dator
och tänker att hon skulle gå igenom hans
papper.
Och hon hittar mycket skit va.
För det kan man ju säga om
Donner.
Alltså
han verkar ju varit rekordusel verkligen.
Alltså på många plan.
Det var ju bara några år sedan nu
som hans son
skrev en bok om honom
och det var ju hemska grejer.
Läste du den?
Nej men jag läste ju så mycket om den.
Det känns som att jag läste den.
Det var ju sådana otroliga
och troligt starka scener eller hur?

Ja vi kan väl lyssna lite på
han var med för några år sedan i
Jester P4 Extra eller något.
Ja det var ju en väldigt väldigt
väldigt frånvarande pappa
som
inte såg något skäl egentligen
att höra av sig
var det sedan en fylld år
eller för den delen
några andra dagar.
Så det var väldigt sällsynt att vi
träffades och
det fanns en otrolig distans.
Du ska säga sedan då
att jag har träffat min pappa
ett antal gånger
och men...
Det framgår också av boken?
Just det.
Men det har någonstans varit
inte riktiga möten
utan något sorts audienser
där man kommer bara
på en kort visit i hans liv.
I en annan intervju
berättade sonen
mer om de där mötena
som han fick ibland med pappan
med Jörn.
Men när ni träffades då
det beskriver du i boken här
då var det med flera års mellanrum
och mötena sker på hotell
eller över en ganska snabb lunch
när han är på hastigt besök
i Stockholm.
Hur kunde ett sånt här möte
gå till?
Ja, det brukade...
De här hotellmötena
var alltid att jag
gick till receptionen
och frågade efter min pappa

och sen sist kommer han ner
efter en stund och möter en
arg
eller till synes därje
som ett oskmålne
mörk
som ett svart hål
och sen sitter vi och kanske tar en kopp kaffe
han repeterar vissa frågor
som han ställde till mig förut
och som jag besvarat
och som han redan glömt bort.
Och sen efter 10-15 minuter
så har vi skilt så åt igen
och just den
tomheten som uppstår
i att någonstans
hela tiden
förloras sin pappa igen.
Han blev inte årets pappa någon gång, för jag vet.
Nej, men
vi som har läst hans
självbrukiska böcker, alltså Jön Donners
Vi...
Det är någonting som är intressant med honom.
Det känns som att det här
pågående sveket som han gör
mot sina barn.
Det verkar faktiskt inte bekomma honom.
Han lever ett lyckligt liv
trots att han gör de här sakerna.
Det är nog väldigt många som
sviker sina barn
men som också bär
det åket inom livet.
Men han är väl signade i det här
meningen att han...
Det bekommer honom intervjuttaget.
Nej, men det är väl därför
han kan bygga de här
brotten mot
mänskligheten.
Men du har rätt till att man...
Eller man kan ju säga

att man har honom mycket
men man kan ju säga att han...
Han gör ju heller ingen hemlighet
av vem han är.
Nej.
Alltså han...
Man kollar på intervju med honom.
Det är liksom fyra sekunder
i intervjun.
Så hör mig att det där
inte är någon man skulle
leva med.
Eller leva nära.
Och han försöker inte
liksom lossas vara någon
han inte är.
Han är liksom ofattbart
otrevlig.
Och som mot kvinnor.
Här är en intervju
som har gjorts i bokfönster
till P1 2018
eller så, innan han dog.
Varför inleder du hela tiden
ett nytt förhållande
mellan det gamla pågå?
Det är ju jävligt binsamt.
Det är ungefär så här
som att man skaffa sig
nåt därför.
Se kring på något sätt
i kvinnobranschen.
Men det hade
bara råkat sig på det här sättet.
Men det är ofta...
ofta gett skede
i ett förhållande då
det inte mera är så
intressant.
Och ibland är det
ett barn på gång
i ena land.
Och han ska vinna
i den andra.

Ja, det gör du helt rätt i.
Men det är ju bara kvinnor
som kan bestämma
över sin egen kropp.
Och
förhållande där det slaget
kan ibland
producera barn.
Ja, man är så naiv
som jag gör en drondare
att man tänker sig
att alla kvinnor
som man umgår
med
1RP-piller.
Nej, men här finns det ju
varken...
Det finns inga regrets.
Det finns inte här någon
affra på väntan.
Det är ingen väntan heller
efter personning eller...
Det är kul att du...
Reporterna liksom säger
att du...
Och ibland är det barn
med kvinnor i olika länder
och så är det liksom
en viss sak.
Nej, men jag vet.
Men det jag menar
det är ett långt pågående
svineri på något sätt.
Ja, jag vet.
Och nu har alltså Philip Tade
och skrivit en bok
om honom och hans
fru.
Mm.
Bitte.
Just det.
Nu enka.
Och det är ju faktiskt
makalöst

hur han har hållit på.
Visade sig då
alltså
att han utan skam i kroppen
har haft så många kvinnor
bakom ryggen på henne.
För det som händer då
är att hon
hon får ju reda på
det när han dör.
Mm.
Och det är det boken
bland annat handlar om
som du har läst.
Mm.
Här är då
bitte i
P1-bokfönstret.
Men du läser alltså brev
efter brev.
Du tar del av hemlighet
efter hemlighet.
Listor över alla älskar
inner i dagböckerna.
Resor och inbjudningar
du aldrig känner till.
Änskar du
kunde att konfrontera
honom med det här
och fråga om
om den här H och annat.
Alltså.
Om jag hade frågat för mycket
så hade han nog bara
blivit
arg och liksom
känt sig just
ställd mot väggen
på något sätt
och liksom antagligen
och hade vi
då
skilt och så kanske
det hade varit bra

för att
han ville inte
exempelvis tala om sin begramning
om jag någon gång frågade
hur vill du ha
det sen när du dör
så då blev han fruktansvärt
arg.

Du vill bara
att jag ska dö
du vill bara liksom
ära mig
så jag frågade aldrig mer
att i sista åren
så bara letkänner du
vad.

Ja men det kanske inte hade varit
så lätt att ta upp
de här svåra sakerna då
med.

Nej
bara för att få
med det
utan att gå in
när med på det
så finns det alltså
en kvinna i boken
som benämns som H
hon tar
här i boken
stor plats
i dina tankar
där hans stöd
så ringer du upp på
och stämmer träff
med han i Stockholm
och det visar sig
att han har kallat henne
till sjukhuset
söndagen
innan han dog för
att ta för väl
och i hans mailkorg
finns 520 mail

som Jörn och H
skrivit till varandra
så det är ju då
det handlar om en djup
och långvarig relation
i mer än 50 år
Ja det är inte klokt
i 50 år
det måste man ju säga
det är liksom
otrohetsaffärernas
Rolls Royce
det måste man säga
och då blir hon ju rasande
och det som kommer fram
i boken då
är att hon hämnas
2020
på Stumhämnas
Nej det är otroligt
på ett ganska otroligt sätt
det är för att
Jön Donner hatade komposter
alltså han hatar hela konceptet
du kan väl läsa
där lite i boken
Jörn sista önskar
att Aska ska spidas i havet
men bittet hämnas
med hjälp av sin kompost
under alla år
har Jörn nämligen
aldrig visat uppskattning
för hennes kompostintresse
den har enta blivit ett slags
stötestén i dess farande
en ständig orsak till
litteration och ha och tjat
Jörn var alldeles intresserad
av komposten
han var direkt mot strävid
när hon ville blanda
urin med vatten
i komposteringskrättsar

så kallat guldvatten
det är inte för Gary
ja verkligen
för att Jörn sista komposten
så väger han bidra
Jörn var ofta pissnödig
när hon kom
kör han dit till landet
och bittet försökte få
du får fråga en sak
är det för att Philip Thier
är finlandsvensk
alltså pissa
det känner jag er
det är lite gröv
eller en kissa
det måste vara
det måste vara
min pappas alltid pissa
ja för han konsekvent
använder han ju pissa
eller vi kissar i boken
Jörn var ofta pissnödig
när hon kom till landet
och bittet försökte få
dem att pissa i en hink
men han pissar
hellre i blomla vatten brevid
en utbittest stila han hällde
på trappan
än att göra som hon sagt
bara tanken på det guldvatnet
gör honom irriterad
ja hatade
han skulle ju hatat Gary
verkligen
så var det med Jörn
och så var det med honom
under hela deras äktenskap
ju mer man chatade
desto mindre gick han till mötes
de kunde sitta och äta
tillsammans då Jörn
utplast

ja ja
du styrar på min talviks
att du ska få
rester till din jävla kompost
Jörn hade alltså gjort det
mycket klart för henne
att han ogilla hennes kompost
och nu kommer då hennes hämnd
så när han dör
är det där hon placerar hans aska
och låter den blandas
med förutnad mat och sly
hon fick ju sin förlösning
ja verkligen
det var rätt
hon har känt att det är någonting som gnargar
hon måste känt av
att den här gubjärven inte var helt
hade det helt rent mjöl i påsen
hon har väntat på en dag då
då hon ska bli fri från den här
förbandelsen som är
den här järngreppet
och så äntligen så kommer hon på det
han ska vila i komposten
som han hatade så mycket
i hela livet
då är hon hemma
det är jävligt
då har hon kommit hem på något sätt
hon är ju någon slags förebilder
ja man önskar väl alla
en som förlösning
ja till och med Gary
ja verkligen
till hans fall är det enklare
han skulle bara behöva
ett stort frisklös kranvatten
om andra då
hur ska hon förlösa sig
men det kanske
det är hon lyckas med då
genom att hon hela tiden hittar de här
småförlösningarna

ja just det
paddan, där är paddan
det är lösningen
där är Gary det är lösningen
hon gjorde det
det är hon som gjorde det
och nästa vecka
så kanske vi
gör det också
vi ses
vi ses med vecka
26 dollar
i min hand
upp till Lexington
1-2-5
feels sick and dirty
more dead than alive
I'm waiting for my man
I'm waiting for my man
Hey white boy
what you doing uptown
Hey white boy
you chasing all women around
Oh boy, me sir
it's fris from my mind
I'm just looking forward to
dear friend in my hand
I'm waiting for my man